

En tid för att förbereda sig för Julen

Det är redan Advent. Vilken utmärkt tid för att förnya längtan, nostalgin, den ivriga åstundan efter Kristi ankomst!, efter att han dagligen skall komma till din själ i Eukaristin! – ”Ecce veniet!” – se, han kommer, säger Kyrkan till oss uppmuntrande. Den helige Josemaría, Smedjan, 548.

2021-12-07

Idag börjar Adventstiden, och det är bra att vi tillsammans betraktat dessa själens fiender: den oordning som sinnligheten och den lättsinniga tanklösheten utgör, dårskapen hos ett förnuft som motsätter sig Herren, den högdragna självgodheten som gör kärleken till Gud och människor fruktlös. Alla dessa själstillstånd är säkra hinder som kan orsaka mycket oro. Det är därför som liturgin får oss att be om Guds barmhärtighet: "Till dig, Herre, upplyfter jag min själ. Min Gud, på dig förtröstar jag. Låt mig inte komma på skam, låt inte mina fiender fröjda sig över mig" (Ps 25:1-3), bad vi i ingångsantifonen. Och i antifonen under offertoriet kommer vi att upprepa: "Jag förtröstar på dig, låt mig inte komma på skam!"

Nu när frälsningstiden närmar sig, är det trösterikt att höra den helige Paulus säga att "när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till

människorna blev uppenbara räddade han oss – inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig” (Tit 3:5).

När Kristus går förbi, 7

”Lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig”(Luk 21:28), läste vi i Evangeliet. Adventstiden är en hoppets tid. Hela vår kristna kallelse vidsträckt horisont, detta helgjutna liv som grundas på medvetenheten om Gud vår Faders närvaro, kan och bör förverkligas varje dag.

Jag ville inte säga er mer än så, denna första Adventssöndag, då vi börjar räkna dagarna till vår Frälsares födelse. Vi har betraktat den kristna kallelsen: hur Herren förlitat sig på oss för att föra människor till heligheten, för att föra dem till honom, förena dem med Kyrkan, utsträcka Guds rike till alla

hjärtan. Herren vill att vi skall vara hängivna, trogna, finkänsliga, kärleksfulla. Han vill att vi skall vara heliga, att vi verkligen skall tillhöra honom.

När Kristus går förbi, 11

Jesus Kristus, Gud och Människa. Detta är en av de "magnalia Dei", (Apg 2:11) Guds stora gärningar, som vi måste meditera över och för vilken vi måste vara tacksamma gentemot vår Herre som har kommit för att föra fred på jorden åt dem han har utvalt. (Luk 2:14). Åt alla människor som vill förena sina viljor med Guds goda vilja: inte bara åt de rika, och heller inte bara åt de fattiga! Åt alla människor, åt alla bröder! För vi är alla bröder i Jesus, Guds barn, Kristi bröder: hans moder är vår moder.

Det är nödvändigt att titta på Barnet, vår Kärlek, i vaggan. Vi bör titta på det medvetna om att vi står inför ett mysterium. Vi måste acceptera

mysteriet genom tron, och likaledes genom tron fördjupa oss i dess innebörd. För att göra det behöver vi en kristen människas ödmjuka inställning: vi får inte vilja förminska Guds storhet så att den passar våra fattiga koncept och våra mänskliga förklaringar, utan förstå att detta mysterium i sin dunkelhet är ett ljus som leder människornas liv.

När Kristus går förbi, 13

Sök förening med Gud och uppfyll dig med hopp – en dygd som ger säkerhet! – för Jesus kommer att upplysa dig med sin barmhärtighets ljus, även i den mörkaste natt.

Smedjan, 293

.....

tid-for-att-forbereda-sig-for-julen/
(2026-04-02)